

Grodzisko wczesnośredniowieczne

Współrzędne: Szerokość - 52.430531, Długość - 23.273163

Grodzisko znajduje się ok. 3 km na północ od Klukowicz, w pobliżu drogi do wsi Zubacze.

Położone ono jest na jednej z "wysp", znajdujących się na terenie rozległych rozlewisk rzeki Pulwy. Obecnie rzeka przepływa w odległości ok. 100 m na północ od stanowiska.

Ma ono kształt owalny, jego średnica wynosi obecnie ok. 140 m x 110 m (licząc tylko majdan, jeżeli dodamy do tego wszystkie wały i fosy, to wielkość ta wzrośnie o ok. 50 m - 60 m). W przeszłości grodzisko otoczone było 2 wałami i 3 fosami, które widoczne są jeszcze dzisiaj od strony północno-zachodniej i południowo-zachodniej. Przypuszczać można, że od strony wschodniej, od której podejścia broniły bagna i mokradła podchodzące pod samo grodzisko, ilość wałów i fos zredukowana była do 2 lub nawet 1. Różnica wysokości pomiędzy dnem najgłębszej fosy a powierzchnią samego obiektu dochodzi obecnie do 230 cm. W czasach, gdy zamieszkiwali tutaj ludzie, głębokość ta musiała być co najmniej o połowę większa. W świetle dotychczasowych badań nie wiemy niestety, gdzie znajdowała się brama wjazdowa, ani jak wyglądała dokładnie zabudowa jego wnętrza. Nie widać również pozostałości wału ziemnego na powierzchni samego grodziska, co, jak wykazały badania wykopaliskowe, świadczyć może o istnieniu tutaj palisady drewnianej. Sama krawędź mogła być też zniszczona w wyniku długotrwałego orania.

Grodzisko zasłynęło z wyjątkowego skarbu odkrytego przypadkowo w 1945 roku. Wówczas to podczas orki miejscowy rolnik wyorał gliniany garnek zawierający prawie 1000 srebrnych monet, tzw. dirhemów wybitych na terenie dzisiejszego Iraku między VIII a X wiekiem. Pierwotnie mogło ich być nawet 1500, ale część zagubiła się zanim trafiły do rąk archeologów. Monety zostały złożone do glinianego garnka i zakopane w ziemi około 910 roku.

Naukowe przebadanie wszystkich monet przyniosło rewelacyjne informacje. Okazało się bowiem, że mamy tutaj do czynienia ze środkiem płatniczym używanym na terenie państwa Samnidów i w odróżnieniu od większości znanych z terenu Polski i zachodniej Ukrainy i Białorusi skarbów przybył on na teren Podlasia jako całość.